

От традиционно кеменджийско свирене към оркестров гъдуларски стил (Регионални особености в Югозападна България)

Петьо Кръстев

(Резюме)

Фолклорната музика на Югозападна България се развива в условия, продиктувани от специфичното за региона пречупване на идеята за развитието на традиционната музика чрез професионалното изкуство на фолклорна основа. В резултат на това обновяването на инструменталните стилове се получава по няколко различни модела: относително планомерно чрез промяна на интонационната система, навлизане на музика от други региони, развитие на инструменталната техника, подобрене на устройството на инструментите и др. (зурнаджийско-тъпанджийски стилове); чрез съпоставяне на „стар“ и „нов“ стил, който е изграден върху основите на някои елементи от традиционното свирене в резултат на професионално обучение и творчество (тамбурджийските стилове); замяна на старите стилове с нови инструментални оркестрови, които са продукт на професионалното музикално изкуство и имат надрегионален характер (свирене на кемене – гъдуларски стил). Статията проследява някои елементи на традиционни кеменджийски стилове от различни райони на Югозападна България и спецификите на професионалния гъдуларски стил в оркестъра на Ансамбъл „Пирин“.

Ключови думи: кемене; гъдулка; стар традиционен стил; нов професионален стил; стилови елементи; стилова система; обновяване

Петьо Кръстев
petyo_krastev@abv.bg